EUROOPA KOHTU OTSUS (kolmas koda)

2. detsember 2010 *

Kohtuasjas C-199/09,

mille ese on EÜ artikli 234 alusel Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departaments (Läti) 30. aprilli 2009. aasta otsusega esitatud eelotsusetaotlus, mis saabus Euroopa Kohtusse 4. juunil 2009, menetluses

Schenker SIA

versus

Valsts ieņēmumu dienests,

EUROOPA KOHUS (kolmas koda),

koosseisus: koja esimees K. Lenaerts, kohtunikud D. Šváby (ettekandja), E. Juhász, G. Arestis ja T. von Danwitz,

* Kohtumenetluse keel: läti.

kohtujurist: J. Kokott,
kohtusekretär: A. Calot Escobar,

arvestades kirjalikku menetlust,

arvestades kirjalikke märkusi, mille esitasid:

– Schenker SIA, *valdes loceklis* A. Tauriņš,

– Valsts ieņēmumu dienests, esindaja: A. Drulle,

– Läti valitsus, esindajad: K. Drēviņa ja K. Krasovska,

– Euroopa Ühenduste Komisjon, esindajad: A. Sauka ja L. Bouyon,

arvestades pärast kohtujuristi ärakuulamist tehtud otsust lahendada kohtuasi ilma kohtujuristi ettepanekuta

on teinud järgmise

otsuse

1 Eelotsusetaotlus käsitleb komisjoni 2. juuli 1993. aasta määruse (EMÜ) nr 2454/93, millega kehtestatakse rakendussätted nõukogu määrusele (EMÜ) nr 2913/92, millega kehtestatakse ühenduse tolliseadustik (EÜT L 253, lk 1; ELT eriväljaanne 02/06, lk 3), muudetud komisjoni 24. juuli 2000. aasta määrusega (EÜ) nr 1602/2000 (EÜT L 188, lk 1; ELT eriväljaanne 02/10, lk 51), edaspidi „tolliseadustiku rakendusmäärus", artikli 6 lõike 2 tõlgendamist.

2 Eelotsusetaotlus on esitatud Schenker SIA (edaspidi „Schenker") ja Valsts ieņēmumu dienests'i (Läti maksuamet, edaspidi „VID") vahelises kohtuvaidluses selle üle, et VID keeldus väljastamast siduvat tariifiinformatsiooni kaubale „LCD vedelkristallpaneelid" põhjusel, et mitme eri kaubaliigi kohta esitati üksainus siduva tariifiinformatsiooni taotlus.

Õiguslik raamistik

3 Määruse nõukogu 12. oktoobri 1992. aasta määruse (EMÜ) nr 2913/92, millega kehtestatakse ühenduse tolliseadustik (EÜT L 302, lk 1; ELT eriväljaanne 02/04, lk 307), muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 19. detsembri 1996. aasta määrusega (EÜ) nr 82/97 (EÜT 1997, L 17, p. 1; ELT eriväljaanne 02/08, lk 179), edaspidi „tolliseadustik", artikli 6 lõige 1 sätestab:

„Isik, kes taotleb, et toll teeks tollieeskirjade rakendamisel otsuse, peab tollile esitama sellise otsuse tegemiseks vajaliku teabe ja vajalikud dokumendid."

4 Tolliseadustiku artikli 11 lõige 1 näeb ette:

„Iga isik võib taotleda tollilt teavet tollialaste õigusaktide kohaldamise kohta.

Sellise taotluse võib tagasi lükata, kui see ei ole seotud tegelikult kavandatud impordi- või eksporditoiminguga."

5 Tolliseadustiku artikkel 12 sätestab:

„1. Toll annab siduvat tariifiinformatsiooni või siduvat päritoluinformatsiooni kirjaliku taotluse alusel komiteemenetlusega kindlaksmääratud korras.

2. Siduv tariifiinformatsioon või siduv päritoluinformatsioon on tollile suhetes informatsiooni pidajaga siduv ainult kauba tariifse klassifikatsiooni või kauba päritolu määramise osas.

[…]

3. Sellise informatsiooni pidaja peab tõestama, et:

– tariifi osas vastavad deklareeritud kaubad igakülgselt informatsioonis kirjeldatud kaupadele,

[…]

4. Siduv informatsioon kehtib tariifide puhul kuus aastat ja päritolu puhul kolm aastat alates informatsiooni väljaandmise kuupäevast. Erandina artiklist 8 tühistatakse informatsioon, kui see põhineb taotlejalt saadud ebaõigel või mittetäielikul teabel.

[…]”

6 Tolliseadustiku rakendusmääruse artikkel 5 sätestab:

„Käesolevas jaotises kasutatakse järgmisi mõisteid:

1. *siduv informatsioon*[…] kõikide liikmesriikide ametkondadele siduv tariifiinformatsioon või päritoluinformatsioon, kui artiklitega 6 ja 7 ettenähtud tingimused on täidetud;

[…]”

7 Tolliseadustiku rakendusmääruse artikkel 6 näeb ette:

„1. Taotlused siduva informatsiooni saamiseks esitatakse kirjalikult kas selle liikmesriigi või nende liikmesriikide pädevatele tolliasutustele, kus informatsiooni kasutatakse, või taotleja asukoha liikmesriigi pädevatele tolliasutustele.

Siduva tariifiinformatsiooni taotlused esitatakse lisas 1B esitatud näidisele vastaval vormil.

2. Siduva tariifiinformatsiooni taotlus esitatakse ainult ühe kaubaliigi kohta. Siduva päritoluinformatsiooni taotlus esitatakse ainult ühe kaubaliigi kohta ja ühe päritoluga seotud asjaolude kogumi kohta.

3. A) Siduva tariifiinformatsiooni taotlus peab sisaldama järgmisi andmeid:

a) informatsiooni saaja nimi ja aadress;

b) taotleja nimi ja aadress, kui taotleja ei ole ühtlasi informatsiooni saaja;

c) tollinomenklatuur, mille alusel kaupa klassifitseeritakse. Kui taotleja soovib saada kauba tariifset klassifikatsiooni ühe [tolli]seadustiku artikli 20 lõike 3 punktis b ja lõike 6 punktis b nimetatud nomenklatuuri alusel, peab ta kõnelause nomenklatuuri siduva tariifiinformatsiooni taotluses otseselt nimetama;

d) kauba üksikasjalik kirjeldus, mis võimaldab seda identifitseerida ja määrata selle tariifne klassifikatsioon tollinomenklatuuri alusel;

e) kauba koostis ja selle määramiseks kasutatavad kontrollimeetodid, kui tariifne klassifikatsioon sellest sõltub;

f) lisadena olemasolevad proovid ja näidised, fotod, joonised, kataloogid või muud dokumendid, mis võivad tollil aidata määrata kauba õiget tariifset klassifikatsiooni tollinomenklatuuri alusel;

g) soovitud tariifne klassifikatsioon;

h) nõusolek esitada tolli taotluse korral kõikide lisatud dokumentide tõlge asjaomase liikmesriigi ametlikku keelde (või ühte selle ametlikest keeltest);

i) märge konfidentsiaalsena käsitletavate andmete kohta;

j) taotleja märkus, kas temale teadaolevalt on siduvat tariifiinformatsiooni identse või sarnase kauba kohta [liidus] juba taotletud või välja antud;

[…]

4. Kui tolli hinnangul ei sisalda laekunud taotlus kõiki põhjendatud arvamuse kujundamiseks vajalikke andmeid, nõuab toll, et taotleja esitaks puuduvad andmed. […]

[…]"

Põhikohtuasi ja eelotsuse küsimus

8 Schenker esitas 15. veebruaril 2005 VID-le siduva tariifiinformatsiooni taotluse seoses „LCD vedelkristallpaneelidega", mis Schenkeri arvates tuli klassifitseerida nõukogu 23. juuli 1987. aasta määruse (EMÜ) nr 2658/87 tariifi- ja statistikanomenklatuuri ning ühise tollitariifistiku kohta (EÜT L 256, lk 1; ELT eriväljaanne 02/02, lk 382), muudetud komisjoni 7. septembri 2004. aasta määrusega (EÜ) nr 1810/2004 (ELT L 327, lk 1), I lisas oleva kombineeritud nomenklatuuri (edaspidi „KN") alamrubriiki 9013 80 20. Asjaomast kaupa kirjeldas Schenker kui vedelkristallpaneele, mida kasutatakse elektrooniliste seadmete osadena ja väitis, et asjaomane toode eraldi ei saa iseseisvalt andmeid vastu võtta ja töödelda.

9 Kuna VID leidis, et Schenkeri taotlus ei vasta tolliseadustiku artikli 6 lõikele 1 ega tolliseadustiku rakendusmääruse artikli 6 lõigetele 2 ja 3, keeldus ta siduva tariifiinformatsiooni väljastamisest. VID leidis esiteks, et Schenker oli jätnud esitamata piisava

teabe, mis oleks võimaldanud VID-il asjaomast kaupa klassifitseerida ja et teiseks polnud talle esitatud eraldi taotlusi asjaomase kauba eri tunnuste lõikes, sest vedelkristallpaneelid olid eri mõõtudes, nimelt 26-, 29- ja 32-tollise ekraani diagonaaliga.

10 Schenker kaebas VID-i otsuse edasi Administratīvā rajona tiesa'le (piirkondlik halduskohus) ning otsus tehti tema kasuks nii selles kohtuastmes kui ka apellatsiooniastmes Administratīvā apgabaltiesa's (apellatsiooniastme halduskohus). See kohus leidis, et ükski tolliseadustiku või tolliseadustiku rakendusmääruse säte ei välista võimalust, et sama KN-koodiga klassifitseeritava mitme kauba kohta esitatakse üksainus taotlus.

11 VID esitas seejärel kassatsioonkaebuse Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departaments'ile, kes otsustas menetluse peatada ja esitada Euroopa Kohtule järgmise eelotsuse küsimuse:

„Kas [tolliseadustiku rakendusmääruse] artikli 6 lõiget 2 tuleb tõlgendada nii, et siduva tolliinformatsiooni taotlusega seonduvalt tuleb väljastada siduv tariifiinformatsioon identsete kaupade kohta, millel on sama kaubanduslik nimetus, artikli number või muu tunnus, mis vastavat kaupa eristab või identifitseerib?"

Eelotsuse küsimus

12 Eelotsuse küsimusega soovib eelotsusetaotluse esitanud kohus sisuliselt teada, kas tolliseadustiku artikli 6 lõikes 2 sätestatud tingimust, mille kohaselt siduva

tariifiinformatsiooni taotluse saab esitada ainult ühe kaubaliigi kohta, tuleb tõlgendada nii, et selline taotlus peab piirduma ainult ühe kaubaga ega või hõlmata mitut kaupa, isegi kui nende erinevused on minimaalsed.

13 Eelotsusetaotluse esitanud kohtu küsimus nõuab selle uurimist, kas põhikohtuasjas käsitletavate LCD vedelkristallpaneelide puhul on tegemist „ainult ühe kaubaliigiga" tolliseadustiku rakendusmääruse artikli 6 lõike 2 tähenduses.

14 Kõigepealt tuleb märkida, et tolliseadustikus ja tolliseadustiku rakendusmääruses puudub rakendusmääruse artikli 6 lõikes 2 oleva mõiste „ainult üks kaubaliik" määratlus. Seega tuleb mõiste tõlgendamisel lähtuda nii selle sõnastusest, kontekstist kui ka kui eesmärkidest (vt selle kohta 6. märtsi 2008. aasta otsus kohtuasjas C-98/07: Nordania Finans ja BG Factoring, EKL 2008, lk I-1281, punkt 17 ja seal viidatud kohtupraktika).

15 Sellega seoses on kohane esmalt tõdeda, et vastavalt nimetatud artikli 6 lõike 2, mis viitab „ainult ühele kaubaliigile", sõnastusele võib siduva tariifiinformatsiooni taotluse esitada eri kaupade kohta, kui need on üheliigilised. Selle termini tavatähendust arvestades saab „ainult ühte kaubaliiki" kuuluda ainult samalaadsete tunnustega kaup.

16 Teiseks tuleb seoses küsimusega, millised eristavad elemendid välistavad võimaluse lugeda samalaadsete tunnustega kaupu tolliseadustiku artikli 6 lõike 2 tähenduses ühte kaubaliiki kuuluvaiks, meelde tuletada, et siduva tariifiinformatsiooni süsteemi

eesmärk on anda ettevõtjale õiguskindlus olukorras, kus esineb kahtlus kauba tariifsel klassifitseerimisel (vt 29. jaanuari 1998. aasta otsus kohtuasjas C-315/96: Lopex Export, EKL 1998, lk I-317, punkt 28). Seega tagab siduv tariifiinformatsioon selle omanikule kauba klassifitseerimise konkreetsesse tariifirubriiki, mis võimaldab ette teada selle kauba tolliformaalsuste täitmisel tasumisele kuuluva tollimaksu summa.

17 Lisaks hõlbustab see tolli enda toimimist, sest selle informatsiooniga hõlmatud kauba tariifne klassifikatsioon on kindlaks määratud kõigi nende kaupade kohta tulevikus selle informatsiooni kehtivusaja jooksul esitatavate tollideklaratsioonide jaoks (vt eespool viidatud kohtuotsus Lopex Export, punkt 19).

18 Siduva tariifiinformatsiooni süsteemi eesmärgi saavutamiseks kohustab tolliseadustiku rakendusmääruse artikli 6 lõige 3 selle informatsiooni taotlejat esitama taotluses kauba üksikasjaliku kirjelduse ning kogu vajaliku teabe, et asjaomasel tolliasutusel oleks võimalik määrata selle kauba õige klassifikatsioon tollinomenklatuuri alusel.

19 Asjaomaste õigusnormide eesmärki arvestades ei saa samalaadsete tunnustega kaupu lugeda tolliseadustiku rakendusmääruse artikli 6 lõike 2 tähenduses ainult ühte kaubaliiki kuuluvaks siis, kui need saab klassifitseerida tollinomenklatuuri eri rubriikidesse või alamrubriikidesse. Kui ühteainsasse siduva tariifiinformatsiooni taotlusesse hõlmata mitmed kaubad, mis võivad kuuluda eri rubriikidesse või alamrubriikidesse,

põhjustab see lisaks tolli töö keerukamaks muutmisele ka suurema ohu, et tehakse vigu taotluses esitatud teabe hindamisel ja seega nende kaupade klassifikatsiooni määratlemisel.

20 Seda arvestades ei või siduva tariifiinformatsiooni taotlusega hõlmata eri kaupu ka siis, kui nende tunnused on samad, juhul kui nende kaupade eristavad elemendid võivad mingilgi määral mõjutada nende kaupade tariifset klassifitseerimist.

21 Käesoleval juhul tuleb nentida, et põhikohtuasja hageja esitas siduva tariifiinformatsiooni taotluse selleks, et kõrvaldada igasugune ebakindlus LCD vedelkristallpaneelide klassifitseerimisel. Eelotsusetaotlusest ilmneb, et mainitud taotlus hõlmas eri mõõtmetega, nimelt 26-, 29- ja 23-tollise ekraani diagonaaliga paneele. Kui sarnaselt põhikohtuasja hagejaga oletada, et ainus taotluse esemeks olevaid eri kaupu eristav element on LCD vedelkristallpaneelide ekraani diagonaal, siis tuleb tõdeda, et nende paneelide tariifsel klassifitseerimisel ei ole see element tähtsusetu.

22 Isegi kui klassifikatsioon, mida põhikohtuasja hageja siduva tariifiinformatsiooni taotluses soovis, seondub KN-i rubriigiga 9013, milles ei mainita selle rubriigi ühte või teise alamrubriiki klassifitseerimist mõjutavate tegurite hulgas kauba mõõtmeid, ei ole pakutud klassifikatsioon tollile siduv. Nagu nähtub 11. juuni 2009. aasta kohtuotsusest Schenker (C-16/08, EKL 2009, lk I-5015, punktid 19, 20 ja 30), oli käesoleva kohtuasja asjaolude asetleidmise ajal LCD vedelkristallpaneelide tariifsel

klassifitseerimisel kahtlus sisuliselt selles, kas need tuleb klassifitseerida KN-i rubriiki 8528, 8529 või 9013. KN-i rubriiki 8528 kuuluva kauba mõõtmed võivad olla teguriks, mis mõjutab selle kauba klassifitseerimist selle rubriigi mõnesse alamrubriiki.

23 Neil asjaoludel ei saa tolliseadustiku rakendusmääruse artikli 6 kõike 2 tähenduses ainult ühte kaubaliiki kuuluvaiks lugeda põhikohtuasjas käsitletavate selliseid paneele, mille eristavad elemendid omavad tariifsel klassifitseerimisel teatavat tähtsust.

24 Eeltoodu põhjal tuleb esitatud küsimusele vastata, et tolliseadustiku rakendusmääruse artikli 6 lõiget 2 tuleb tõlgendada nii, et siduva tariifiinformatsiooni taotlus võib hõlmata mitut kaupa vaid siis, kui tegemist on ainult ühe kaubaliigiga. Selle sätte tähenduses ainult ühe kaubaliigiga on tegemist ainult selliste samalaadsete tunnustega kaupade puhul, mille eristavad elemendid ei oma kauba tariifsel klassifitseerimisel mingit tähtsust.

Kohtukulud

25 Kuna põhikohtuasja poolte jaoks on käesolev menetlus eelotsusetaotluse esitanud kohtus poolelioleva asja üks staadium, otsustab kohtukulude jaotuse siseriiklik kohus. Euroopa Kohtule märkuste esitamisega seotud kulusid, välja arvatud poolte kohtukulud, ei hüvitata.

Esitatud põhjendustest lähtudes Euroopa Kohus (kolmas koda) otsustab:

Komisjoni 2. juuli 1993. aasta määruse (EMÜ) nr 2454/93, millega kehtestatakse rakendussätted nõukogu määrusele (EMÜ) nr 2913/92, millega kehtestatakse ühenduse tolliseadustik, muudetud komisjoni 24. juuli 2000. aasta määrusega (EÜ) nr 1602/2000, artikli 6 lõiget 2 tuleb tõlgendada nii, et siduva tariifiinformatsiooni taotlus võib hõlmata mitut kaupa vaid siis, kui need kuuluvad ainult ühte kaubaliiki. Selle sätte tähenduses ainult ühe kaubaliigiga on tegemist ainult selliste samalaadsete tunnustega kaupade puhul, mille eristavad elemendid ei oma kauba tariifsel klassifitseerimisel mingit tähtsust.

Allkirjad